Ч. 155. Субота 13 липня (26 липня) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр кат сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львов в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 : в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно „ —·90

Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(Австро-угорска угода. — З австрийских соймів.)

В міністерстві торговлї розпочали ся остаточні наради референтів обох правительств, австрийского і угорского, в цїли усталеня автономічної тарифи митової. В нарадах бере участь також австро угорский консуль з Берлїна, бар. Ервін Фершталь. Референти дістали відповідно до усталеного на послїдній нарадї коронній modus procedendi, інструкцию: йти в нарадах без перерви позиция за позициєю, а на случай, коли би що до якоїсь позициї не наступило між референтами порозуміне, такі позициї мають бути зарезервовані особистому порозуміню самих міністрів. Остаточно, в справах, де порозуміне таки не наступилоб, рішати буде, по вислуханю президентів міністрів, сам Цїсар.

В буковиньскім соймі виступив посол М. Василько з острою промовою, жадаючи від президента краю поясненя що-до декляpациї, зложеної ним на послїднім засїданю сойму. Іменно президент висказав ся був, що заступник правительства не може стояти на услугах жадного сторонництва, а тим менше поодинокого посла. Бесїдник запитує, чи єго сторонництво, або він сам жадав коли-небудь сего від президента краю, і закидає президентови, що з єго ініцияти̂ви була замішена статя в Bukowinaer Journal, звернена против посла, а редактор сего дневника стоїть в дуже близьких зносинах з президентом краю. У відповіди президент ґр. Бурґіньон пояснив свою декларацию і збивав закиди п. Василька, особливо що-до відношеня президента краю до редакциї названого дневника.

В ческім соймі розпочала ся розправа над буджетом на рік 1902. Всенїмець Брон сьвідчив, що Нїмцї занимають позакраєве, все державне становиско і по тому допоминають ся забезпеченя своїх окремих прав в державі. Пос. Бернрайтер (з нім. лїбер. вел. пос.) заявив, що стоїть на становиску дра Кербера що-до первозрядної ваги справ економічних і що тому залагода ческо-нїмецкого спору лежить в інтересї загалу. Спори язикові і национальні треба скоро залагодити і лишити їх опісля на боцї. Пос. Маркес з нїм. стор. людового заявив, що єго сторонництво стоїть на становиску национальної автономії та домагає ся подїлу Чехії на округи нїмецкі і ческі. То само заявив також нїмецкий лїберал пос. Шікер. Дискусия буджетова триває дальше.

В стирийскім соймі застрягла справа виборчої реформи. Як доносить Grazer Volksblatt, пос Ґаґенгофер звернув ся до маршалка сойму іменем католицко-консервативного клюбу з письменним заявленем, що сї посли бажають уможливити як найскорше ухвалене проекту виборчої реформи і відступають від своїх жадань що-до помноженя мандатів з куриї більшої посїлости під услівєм, що посли инших сторонництв не будуть обставати при жаданю побільшеня числа мандатів в инших куриях. Супротив того не буде виною клюбу, коли иншї посли через придержуванє ся своїх односторонних жадань, іменно що-до помноженя мандатів з міст і торговельних палат вчинять, що католицко-консервативні посли не будуть могли взяти участи в нарадах над тою справою, і взагалї в дальших працях сойму. Письмо кінчить ся просьбою, щоби маршалок подав сю заяву до відомости всїх соймових сторонництв.

Комісия виборча карнитийского сойму внесла до палати внесенє на реформу виборчу з заведенем куриї загального голосованя. Після того проекту сойм мав би складати ся з 43 вибраних послів, в тім числї 10 з куриї панів, 14 з міст, 15 з дрібної селяньскої посїлости і 4-ох з куриї загального голосованя. Против проекту підносять опозицию нїмецкі клерикали і Словінцї.

20)

ФОМА ҐОРДЕЄВ.

(З росийского — Максима Горкого).

(Дальше.)

Она замовкла, і нараз нервовим рухом піднявши руку до гори, схватила ся за голову... і стала поправляти волосє.

Фома глубоко зітхнув. Слова Мединьскої убили в нїм надію, о істнованю котрої в своїм серци він допера тепер довідав ся, коли она була убита. І з гірким докором, покивуючи головою, він сказав:

— Бувало, дивив ся я на вас, і думав: яка она красна.... добра.... голубка!.... А ви ось самі кажете: я винувата.... ех!

Голос молодця урвав ся, а женщина тихенько засьміяла ся.

— Який ви добрий і сьмішний.... І яка шкода, що ви не.... можете поняти.... того всего!

Фома поглянув на неї, чуючи ся розброєним єї дружними словами і гіркою усьмішкою. То холодне і тверде, що він мав в груди против неї, таяло в нїм від теплого блеску єї очий. Женщина видала ся єму тепер маленькою і безборонною як дитина. Она говорила щось милим голосом, як би просила, і все усьміхала ся, але він не чув єї слів.

— Прийшов я до вас, — заговорив він, перериваючи єї бесїду, — без милосердия.... Думав: скажу їй все! А нїчого не сказав.... не маю охоти.... Серце упало.... Дишете на мене якось так.... Ех, я не повинен був вас видїти! Чим ви для мене? Мушу уходити звідси....

— Почекайте, голубчику, не відходить! — з поспіхом сказала женщина, витягнувши до него руку. — Чому так.... суворо? Не гнївайте ся на мене! Чим я для вас? Вам потрібна инша подруга, така сама проста, і здорова душею, як ви самі.... Она повинна бути весела і сьвіжа.... Я, я вже стара.... Я тільки тужу все.... так пусто і скучно живе ся менї.... так пусто! Знаєте, коли чоловік привикне жити весело, а радувати ся не може, зле єму! Хоче ся єму жити радістно, хочеть ся сьміяти ся.... сьміє ся не він, лиш жите сьміє ся над ним.... А люди.... послухайте! Як мати раджу вам, прошу і молю вас, не слухайте нїкого, крім вашого серця! Жийте так, як оно вам накаже.... Люди нїчого не знають, нїчого не можуть сказати правдивого.... Не слухайте їх!

Стараючи ся говорити простїйше і понятнїйше, она запалювала ся і слова єї бесїди сипали ся одно за другим скоро і незвязно. На устах єї грала через цїлий час плаксива усьмішка, а лице єї було некрасне.

— Жите єсть дуже строге.... оно жадає, щоби всї люди підчиняли ся єго домаганям, і лише дуже сильні можуть безкарно спротивити ся єму.... І чи можуть они? О, колиб ви знали, як тяжко жити.... чоловік доходить до того, що зачинає боятн ся себе.... він роздвоює ся на судию і злочинця та судить сам себе і шукає оправданя перед собою.... І він готов і день і ніч бути з тим, ким гордить, і хто єму противний, лиш щоби не бути з собою самим!

Фома підняв голову і сказав недовірчиво і здивований:

— Не можу нїяк се поняти, що се таке? Також Люба те саме каже....

— Що за Люба? Що каже?

— Сестра.... Те саме, на жите все нарікає. Каже, що не можна жити....

— О, она ще молода! І велике щасте, що вже тепер она говорить о тім....

— Ща-асте! — насьмішливо протягнув Фома. — Красне щасте, від котрого стогнуть та нарікають.

— Ви слухайте скарг.... в скаргах людий все єсть много мудрости.... о! в них мудрости більше, ніж в̂і всїм иншім. Ви їх слухайте, то научить вас найти свою путь....

Фома чув переконуючо звучачий голос женщини, і з зачудованем в души оглядав ся довкола себе. Всьо було єму вже давно знакоме, але сегодня виглядало оно якось инакше: множество дрібних річий заповняло комнату, всї стїни були покриті образами і консолями, красні і яркі дрібницї з кождого місця впадали в очи. Червоне сьвітло лямпи наводило задуму. Сумерк лежав на всїм, тут і там посеред него матово ясніло золото рам і білі цятна порцеляни. Тяжкі материї непорушно висїли на дверех. Все те стїсняло та давило Фому, і він мав чувство якби заблудив де. Жаль було єму женщини. Але она потягала єго також

— Ви чуєте, як я з вами говорю? Я хо

Новинки.

Львів дня 25 го липня 1902

— **Іменованя.** Міністерство торговлї іменувало елева будівництва Юліяна Мудрака, провізоричним адюнктом будівництва для технїчної служби дирекциї почт і телеграфів у Львові і стар. почтового контрольора Івана Давидовского у Львові директором тутешного почтового уряду.

— **Іспит з рахунковости** зложив в ц. к. Намістництві п. Володислав Смульский, люстратор Ради повітової в Станиславові.

— **Заява.** Вп. Товариші зволять не відноситп ся до підписаного в справах Руского Тов-а педагоґічного — нї вкладок членьских на руки підписаного не посилали — а то з тої причини, що підписаний ще перед роком — саме перед загальними зборами — був спонуканий зрезиґнувати з секретарства і виступити з Видїлу. — У Львові, 23 липня 1902 р. *Тинчаковский Йосиф*, учитель у Львові.

— **Добра пістунка.** Вчера арештовано служницю Саломію Самбірску, котра віддану під еї опіку 11-місячну дитину била по голові, кусала в лице, ба й головкою дитини товкла об мур.

— **Самоубийство.** Вчера в ночи около 3 години відобрав собі житє вистрілом з револьвера студент прав Евзевій Топольницкий, літ 19. В тій самій комнатї спав і товариш самоубийника студент фільософії Морош. Топольницкий вернув о 2 годинї в ночи веселий і розмавляв з товаришем, відтак сїв читати книжку і очевидно чекав щоби товариш заснув. Опісля стрілив собі в серце і погиб на місци. Самоубийник розмавляв кілька разів перед тим о самоубийстві та випитував ся в який спосіб найлекше собі смерть зробити.

— **З Тернополя.** „Дім для землян" устроює в Тернополи виставу рільничих машин в днях від 26 до 28 с. м, на плянтах коло податкового уряду. В часї вистави відбудуть ся в кіоску виставовім три виклади з обсягу рільництва. В суботу дня 26 с. м. вечером буде виклад інж. Едм. Лібаньского, а в неділю в полудне будуть два виклади: інж. Ів. Ляндого і п. Ерн. Лїлїєна.

— **З шаблею на жебри.** Жебрака з шаблею ледви чи хто коли видїв. Такий показав ся у Львові коло школи сьв. Софії, де его обступило богато людий і не без цікавости дивили ся на діда в лахах та на его шаблю висячу на шнурку з боку. Цікавим пояснив дїд длячого узброїв ся в шаблю. Полїция — казав він — не дає єму дихати за его жебрацку влізливість і зараз замикає его до Іванової хати. Нехайже покаже ся тут тепер агент полїцийний, а побачить з ким має дїло! — закінчив узброєний дїд показуючи на шаблю.

— **Утопив ся.** В Петрикові пов. тернопільского утопив ся дня 22 в Сереті підчас купелї Йосиф Піхурский, літ 9.

— **Страшною смертию** погиб Николай Паньчук з Глубічка малого, що віз з Тернополя тяжкий млиньский камінь на возї. Не гамуючи воза з гори в Збаражи вдарив возом нагло об бареру, сам упав під конї, а колесо переїхало єму через голову, голова розпукла ся і він погиб на місци. Міский лїкар др. Берґер сконстатував лиш смерть і зарядив перенесене тїла до трупарнї, а віз і конї забрано до громади

— **Огонь.** Дня 18 липня с. р. о 1 год. по полудни вибух огонь на обшарі двірскім в Зазулинцях залїщицкого пов. і знищив стодолу з молотільнею, січкарню, сївники і 7 метрів дерева. Шкода виносить 10.000 К. Будинок був обезпечений на 3.700 К. Причина огню не звістна.

— **Смерть короля Бонанци.** Хто то прочитає, погадає собі певно, що то помер може якийсь король Зулюсів або Кафрів, а то помер славний богач мілїярдовий Джон Меке, званий також королем Бананца. Істория єго житя дуже цікава. Єго родичі були родом із Шкоциї, але мешкали в Деблїні, і звідтам вивандрували зі своїм 9-лїтним синком до Америки. Джон Меке, коли був ще молодим хлопаком, ходив на роботу до варстатів корабельних а опісля в Люйвіль взяв на себе якийсь шинок, і зачав складати гроші, щадити. Коли в 1849 відкрито копальнї золота в Калїфорнії, взяла ся і єго золота горячка; ще не мав трийцять лїт як вже доробив ся великого маєтку, але стратив єго борзо. Відтак пішов до Невади і ту по десяти чи двайцяти роках мав то щастє, що разом з кількома другими відкрив славні копальні срібла Бонанца. В копальнях тих знайшло ся було так богато срібла, що оно в цїлім сьвітї стратило вартість. Меке мав дві пятих частий сріблодайної жили. З одної із своїх копалень добули Меке і его спільник золота і зрібла вартости 30 мілїонів фунтів штерлїнґів або 720 мілїонів корон. Що дня мали пересїчно около 3000 фунтів штерлїнґів (72.000 К) доходу, а чистий зиск виносив одного місяця аж 960.000 фунтів штерлїнґів або звиш 23 мілїонів корон. Лїтом в 1875 р. прийшов щастю конець; копальнї вичерпали ся, на біржи в Сен Франціско настав переполох, калїфорнийскі банки застановили виплату і сотки людий, що доси уважали ся богачами, пішли з торбами Меке уратував завчасу своє майно, але працював все ще в копальнях аж до 1879 р. і мав тогди маєтку вже около 50 до 60 мілїонів долярів, значить ся 1200 до 1440 мілїонів корон. Тогди покинув він копальнї і вдав ся в спілцї з Ґордоном і Беннекем класти перший підморский кабель (телеґраф) до Европи. В послїдних часах жив Меке або в Парижи або в Льондонії, де гостив у себе людий як би справді який король. Меке скінчив був лиш школу народну — але американьску — вивчив ся відтак будівництва кораблїв а наконець як вже знаємо взяв ся був практично до гірництва і вивчив ся его так що мав всіляке потрібне практичне і технїчне знанє. Єго донька віддала ся за італїяньского князя; єсть нинї „прінчінесса" (княгиня) ді Ґелятро-Кольонна. Спадкоємцем короля Бонанци єсть одинокий єго син, що пережив єго, Клярено Меке.

— **Движиму азбуку,** або прилад до образового представленя початкової науки читаня і писаня, видану через п. Гр. Блїя до ужитку в школах народних, набути можна в краєвій витвірчо-гандлевій Спілцї приборів шкільних у Львові, ул. Паньска ч. 21 по зниженій цїнї 8 К за комплет.

тїла би бути вашою матерею, сестрою.... Нїколи ще нїхто не викликував у мнї такого теплого, спорідненого чувства, як ви.... А ви.... споглядаєте на мене так... недружно. Вірите менї? Так? нї?

Він глянув на ню і сказав зітхаючи:

— Вже не знаю.... Я вам вірив....

— А тепер? — скоро спитала она.

— А тепер було би найлучше, як би я відійшов! Не розумію я нїчого.... а хочеть ся розуміти.... І себе я не розумію.... Ішов я до вас і знав, що хотїв сказати... А вийшло з того заклопотанє.... Насадили ви мене на рожен, подразнили... а потім кажете: Я твоєю матерею можу бути! То значить відчепи ся!

— Подумайте собі, робите менї кривду! — тихо сказала женщина.

Подражненє до неї все росло у Фоми і в міру того як говорив, слова его ставали більше насьмішливі.... Говорячи потрясав плечима, неначе рвав пута на собі.

— Роблю вам кривду? Яку? Не потребую того...., Ох, я не можу говорити. Зле менї, бо не маю жадних слів... Але я би вам сказав! Але не добре ви зі мною зділали! На що звели ви чоловіка? Чи я для вас забавкою?

— Менї тільки хотїло ся видїти вас коло себе.... — сказала женщина просто і виноватим голосом.

Він не чув тих слів.

— Як дійшло до дїла, то налякали ся ви і відгородили ся від мене.... Каяти ся стали.... ха-ха! Житє єсть погане! Чому ви все на житє нарікаєте? На яке житє? Чоловік.... то житє, а кромі чоловіка нема жадного иншого житя.... А ви видумали собі якесь чудо.... на то, аби піском в очи сипати, для оправданя себе.... Наробите, запутаєте ся в ріжних видумках і дурницях, а потім.... стогнете! Ах житє! Ох, житє! А не самі ви собі его сотворили? Себе нарікането прикриваєте, а других впроваджуєте на блудну дорогу.... Ну, збили ся ви з дороги, а чому мене хочете звести? Злоба, чи що у вас? Коли менї зле поводить ся, нехай і тобі буде зле, на маєш: Я тобі серце їдовитою слезою своєю орошу! Чи так? Ех, ви! Красоту вам Бог дав ангельску, а серце де у вас?

Він тряс ся цїлий, стоячи перед нею і оглядав еї від ніг до голови оком повним докору. Тепер виходили єму слова з груди свобідно, він говорив не голосно, але сильно і єму було приємно говорити.

Женщина, піднявши голову, дивила ся в лице єму широко отвертими очима. Уста еї дрожали і різкі морщинки появили ся в їх кутиках.

— Красний чоловік також красно жити повинен.... А про вас що говорять....

Голос Фоми урвав ся і махнувши рукою, він глухо закінчив:

— Прощайте!

— Прощайте! — тихонько сказала Мединьска.

Він не подав їй руки і гордо обернувши ся пішов від неї. Але вже в дверох комнати почув, що єму жаль еї і поглянув на ню через плечі. Опа стояла там в кутї, сама, а руки неподвижно звисали їй в діл туловища, а голова була склонена.

Він поняв, що не може так відійти, змішав ся і тихо, але без жалю, промовив:

— Може і обидного я що сказав — простіть! Все таки.... я люблю вас.... — і тяжко зітхнув. А женщина тихонько і якось дивно засьміяла ся....

— Нї, ви не обидили мене.... Ідіть з Богом!

— Ну, так прощайте! — повторив Фома ще тихше.

— Так!... — так само тихо відповіла женщина.

Фома відкинув рукою нитки бисера і они повіяли ся, зашуршали і діткнули его лиця. Він здрогнув від того холодного дїткненя і пішов, уносячи в груди смутне і тяжке чувство, а серце било ся єму так, як би накинув на него мягку але сильну сїть....

Вже ніч була, сьвітив місяць і мороз покрив калюжі пеленками матового срібла. Фома ішов по тротуарі і розбивав своєю палицею ті пеленки, а они сумно хрустїли. Тїни домів лежали на дорозї чорними квадратами, а тїня дерев причудними узорами. А декотрі з них були похожі на тонкі руки, що безпомічно ловлять ся за землю....

„Що она тепер робить?" — думав Фома, представляючи собі женщину, саму, одиноку, в кутї тїсної комнати, серед рожевого сумерку....

„Лучше менї забути о нїй!" — рішив він.

Але забути не міг він, і она стояла перед ним, викликуючи в нім то глубоке вспівчутє, то подражненє, а навіть гнїв. А образ еї був так яркий, а гадки о нїй так тяжкі, як би ніс ту женщину з собою в груди своїй.... Напротив него їхала дорожка, наповняючи тишину ночи туркотом колїс по камінях і скрипом їх по леду. Коли она вїзджала в смугу місячного сьвітла, шум еї руху ставав голоснійший і живійший, а в тїни звучав він тяжше і глухше. Фірман і гість колисали ся і підскакували в нїм; оба нагнули ся наперед і разом з конем творили одну велику чорну масу. Улиця була покрита пятнами сьвітла і тїний, але в дали сумрак був так густий, неначе стїна загороджувала улицю, взносячи ся від землї до неба. Фомі не знати чому нагадало ся, що ті люди не знають, куди їдуть.... та що він сам також не знає, куди їде.... Єму представив ся свій дім, шість великих комнат, серед котрих жив сам один. Тїтка Анфисса пішла до монастиря і бути може вже не верне ся звідтам і там помре.... В дома Іван, старий і глухий двірник, Секлетея, стара дївка, кухарка і покоївка, та чорний косматий пес з тупим як у сума писком. І пес був також старий....

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** подає до відомости, що з нагоди 300 лїтного ювилею заснованя монастира в Кальварії Зебжидовскій (коло Кракова), буде ся видавати в часї від 30. липня до 31. серпня 1902 включно богомольцям, ідучим до Кальварії в дружинах що найменше з 20 осіб, білєти поворотні 2-гої і 3-тої кляси, з 8-дневною важностию, по цїнах знижених до всїх поїздів особових (з виїмкою поспішних), в стациях слїдуючих шляхів зелїзничих: Львів (через Підгірє)-Кальвария; — Хирів (через Н. Санч-Суха)-Кальвария; — Освєцім-Скавина; — Збараж-Суха; — Сокаль-Ярослав; — Пшеворск-Розвадів-Дембиця; — Собів-Надбжезє; — Мушина-Криниця-Тарнів; — Горлиці-Загужани; — Лупків-Нове Загірє; — Хирів-Перемишль — Близші поясненя подадуть оголошеня, афішовані в місті і на всїх стациях ц. к. зелїзниць державних. - Пояснень уділяє також бюро інформацийне ц. к. зелїзниць держ. у Львові, ул. Красїцких, ч. 5.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Білгород 25 липня. Президентом скупщини вибрано більшостию 5 голосів посла Станоєва против правительственного кандидата Поповича. В наслїдок того кабінет подав ся до димісиї.

Версаль 25 липня. В часї вчерашних вправ піонірів експльодував набій, внаслїдок чого заступник офіцира, адютант і два підофіцири погибли, а 25 вояків потерпіли рани; деякі ранені смертельно.

Міляно 25 липня. Арештовано тут анархіста Бронданього. Переведене слїдство викрило заговор на житє короля Віктора Імануїла, в котрім і Бронданї брав участь.

Віденъ 25 липня. Президент мінїстрів др. Кербер виїхав до Ішлю, де вчера вечером здав Цїсареви справу з ситуациї. Рівночасно прибув до Ішлю також президент угорского кабінету Сель. Оба мінїстри мають переговорювати в справі австро-угорскої угоди, а в тих переговорах возьме участь і Цїсар.

Берлин 25 липня. Саский король Юрий легко занедужав перестудивши ся. Стан короля не єсть небезпечний.

Надіслане.

Виданя
Руского педаґоґічного Товариства
у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові виданя.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дїтий 80 с. *Нашим дїтям ч. І. 80 с. *Нашим дїтям ч. II. 80 с. *Дїточі вигадки ч. І. 60 с. *Дїточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанїнова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге виданє) 80 с., опр. 1 К. 10 с *Байки братів Ґрімів 50 с. Дїтвора 1 кор. Зьвірята домашні 80 с. Приятелї дїтий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (трете цїлком змінене виданє) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

„Може би менї таки дїйстно женити ся...." зітхнувши подумав Фома.

Але єму самому стало ніяково а навіть сьмішно на гадку, як легко може він оженити ся. Він міг би зараз завтра сказати хрестному вітцеви, щоби шукав єму невісти і не минув би місяць, як в домі разом з ним жила би вже женщина. І день і ніч она буде коло него. Скаже він їй: „підемо на прохід!" — і она піде. Скаже: „підемо спати!" — також піде. Захоче ся їй цїлувати єго, — і она буде цїлувати, хотяй би він навіть не хотїв того. А скаже їй: „не хочу, іди!" — она обидить ся.... О чім буде можна з нею говорити? І що она зможе сказати єму?... Він думав і представляв собі знакомі панни, доньки купців. Деякі з них були дуже гарні і він добре знав, що кожда з них піде охотно за него. Але жадну з них не хотїв би він бачити коло себе як жінку.... як то мусить бути стидно і немило, коли панна стає женою.... І що говорять собі молоді, по вінчаню, в спальни? Фома пробував подумати над тим, щоби він сказав в такім случаю і заклопотано засьміяв ся, бо не найшов жадних відповідних слів.... Потім єму нагадалась Люба Маякина. Та, цїлком певно, перша би заговорила до него якими небудь їй і незрозумілими словами. Єму здавало ся чомусь, що всї слова у неї їй чужі і що она не то говорить, що повинна говорити дївчина єї лїт, поверховности і походженя....

І тут єго гадки остановляли ся на скаргах на Любов. Він ішов повільнійше і був здивований тим, що всї люди, з котрими він і близький і много говорить, говорять з ним завсігди о житю. І отець і тїтка, хрестний отець, Любов, Софія Павловна, — всї они або учать єго розуміти житє, або скаржать ся на него.

Єму згадали ся слова о судьбі, сказані старим пасажиром на пароходї, і много других заміток о житю, докорів і гірких скарг на него, котрі він в поспіху чув від ріжних людий.

„Що то значить? — думалось єму — що єсть житє, як не люди? А люди завсігди говорять так, як будьто не они були, а єсть ще щось кромі людий і оно не дозваляє їм жити. Може то диявол?"

Тужне чувство страху охватило молодця, він здригнув і скоро оглянув ся довкола. На улици було пусто і тихо, темні вікна домів матово споглядали в сумрак ночи а по стїнах та площах слїдом за Фомою поружала ся єго тїнь.

— Ізвощик![1]) — голосно закричав він, прискорюючи кроки. Тїнь стрепенулась і як страх поповзла за ним, мовчалива і чорна. Фомі здавало ся, що на него з заду дише хто холодом, та щось великого, невидимого але страшного доганяє єго. Зі страху він майже побіг на стрічу дорожцї, котра з туркотом явила ся звідкись з пітьми. Коли сїв в неї, то не міг оглянути ся назад, хоч як того хотїв....

* * *

(Дальше буде).

---

1) Фіякер.

Рух поїздів зелїзничих
важний від 1. мая 1902 після середно-европ год

Зі Львова

пошт.	особ.	
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Піднисокого Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача. Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковеля
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/5 до 15/9
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Іцкан, Сопова, Борґомоту
	10·20	„ Белзця, Раьи, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 1/5 до 10/9 в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 15/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 18/5 до 10/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	8·16	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берлна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10·05	„ Янова від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івоничя
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Гржималова з Підзамча

До Львова

пошт.	особ.	
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
	4·40	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·35		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 40		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша. Борислава
12·15		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан. Підвисокого, Ковови
	10.03	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 15/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в недїлю і сьвята
	7·04	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 15/8 до 10/9.
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·30	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови. Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова. Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В містї видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі иньші, тарифи ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).